

Nepřítel a naše radioelektronické prostředky

Velení a řízení bojové činnosti je stále více závislé na radioelektronických prostředcích. Proto je nutné věnovat větší pozornost možnostem, taktice a metodice činnosti nepřítelů proti našim radioelektronickým prostředkům. Tato otázka je zvláště důležitá pro útvary PVOS, kde vedení a řízení bojové činnosti je téměř zcela závislé na činnosti rádiových a radiolokačních prostředků.

Pokusím se rozebrat tuto otázku a dát tak velitelům a štábům reálnou představu o pravděpodobné činnosti nepřítelů proti našim radioelektronickým prostředkům při napadení a v průběhu prvního hromadného úderu.

Podle názoru armád NATO a USA je základním způsobem boje s elektronickými prostředky protivníkem jejich ničení (po předchozím zjištění jejich polohy) a umlčování rušením.

Proto pro velitele a štáby všech stupňů a zvláště u PVOS musí být opatření k zabezpečení činnosti radioelektronických prostředků neoddelitelnou součástí přípravy a vedení bojové činnosti. Zkušenosti z Vietnamu a z posledního izraelsko-arabského konfliktu jasně ukazují na význam radioelektronických prostředků v tom smyslu, že při vyřazení a umlčení radioelektronických prostředků, vojska a zvláště PVOS nemůže mít úspěch při plnění bojových úkolů.

Prostředky armád NATO a jejich možnosti působit proti našim radioelektronickým prostředkům

Na radioelektronickém průzkumu, rušení a ničení se u vojsk NATO v zájmovém prostoru podílejí pozemní prostředky radioelektronického průzkumu a rušení armád a armádních sborů, vojskové letouny upravené k tomuto účelu, speciální dopravní a bombardovací letouny upravené k elektronickému průzkumu a rušení, průzkumné letouny a část bojového úderného letectva protivníka.

Přitom je třeba ovšem rozlišovat jeho aktivní a pasivní úlohu jako klamnou činnost, provokaci spojenou s průzkumem a rušením prostředků RTV a PLRV, ničení těchto prostředků, jejichž prostory umístění jsou známy, průzkum spojený s ničtím apod.

Prostředky vzdušných sil

VVS 4. STLV mají k radioelektronickému průzkumu a rušení v zájmovém prostoru proti ČSSR tyto prostředky:

- letku RB-57, určenou pravděpodobně k radioelektronickému průzkumu vzdušných cílů;

- skupinu radioelektronického průzkumu a rušení, celkem 24 speciálních letounů, z nichž:

- letouny RC-54 jsou určeny pro střední výšky (3500—6000 m),

- letouny RC-130 pro velké výšky (asi 10 000 m);

- letouny RB-57 pro stratosférické výšky (18 000—20 000);

— průzkumné letouny typu RF-4C, F-104G, CF-104 a RF-101C, z nichž část může být použita speciálně pro radioelektronický průzkum a rušení hlavně v hloubce a v rámci hromadného úderu;

— taktické úderné letouny typu F-4D, F-100D, F-104G a CF-104, z nichž část může být použita k RL rušení v rámci bojových sestav úderných skupin nebo v rámci klamné činnosti.

Proti ČSSR může být v rámci boje s radioelektronickými prostředky naší PVOS vyčleněno celkem asi 35–40 % prostředků 4. STL, což znamená:

a) K radioelektronickému průzkumu a rušení:

— asi 4–5 letounů RB-57 k radioelektronickému průzkumu vzdušných cílů;

— asi 8–10 letounů RC-97, RC-130, RB-57 od skupiny radioelektronického průzkumu a rušení;

— asi 75 průzkumných letounů typu RF-4C, RF-101C, F-104G, z nichž část může být použita k radioelektronickému průzkumu a rušení našich radioelektronických prostředků v hloubce území.

b) Ke vzdušnému průzkumu a ničení našich radioelektronických prostředků:

— asi 80–100 taktických úderných letounů z celkového počtu asi 250 letounů, které by mohly být určeny k ničení cílů na území ČSSR od 4. STL;

— z toho asi 35–40 letounů k ničení RTH, RTU a RRL PLRV (asi 15–20 % celkového úsilí), 25–30 letounů k ničení odílů PLRS (asi 10–15 % celkového úsilí) a do 20 letounů k ničení VS, ZVS, NS, SV a dalších míst velení a řízení bojové činnosti (asi 10 % celkového úsilí).

Kromě toho může při působení do hloubky prolétávat prostorem ČSSR asi 30–40 strategických bombardovacích letounů typu B-52, B-58, FB-111, VULCAN, VICTOR, MIRAGE IVA. Všechny tyto letouny jsou zpravidla vybaveny speciálními soupravami k radioelektronickému průzkumu a rušení.

Prostředky pozemních sil

Pozemní síly SSA (Střední skupiny armád) mají k radioelektronickému průzkumu a rušení v zájmovém prostoru tyto prostředky:

— skupinu elektronického průzkumu, rušení a kontroly o 3 praporech u americké 7. A;

— spojovací průzkumný útvar (NSR) elektronického průzkumu a rušení KV, VKV a směrových prostředků;

— dva spojovací průzkumné prapory (NSR), z nichž každý má několik desítek víceúčelových odřadů elektronického průzkumu a rušení, pátračů - rušičů elektronických zapalovačů a 8–16 lehkých dopravních letounů k radioelektronickému průzkumu a rušení;

— státní rádiový dozor (NSR), který pracuje v pásmu 12 KHz a má několik desítek míst rádiového průzkumu a rušení, stanovišť pro odposlech rádiového provozu a zaměřovacích stanovišť;

— letecké prapory amerických divízií v NSR, které mají po 4 letounech OV-1B MOHAWK vybavené k elektronickému průzkumu a rušení ve prospěch pozemních vojsk.

K ničení našich elektronických prostředků mohou pozemní vojska využívat voskové letectvo, dělostřelectvo, řízené střely a záškodnické skupiny. K ničení prostředků PVOS přichází v úvahu zvláště letectvo, které může vyřadit radiolokační prostředky (RTH) první linie a záškodnické skupiny.

Proti ČSSR může být v rámci boje s radioelektronickými prostředky naší PVOS pravděpodobně použito těchto prostředků pozemních vojsk:

— jeden a půl praporu americké skupiny elektronického průzkumu a rušení a kontroly;

— spojovací průzkumný prapor (NSR), část spoj. průzkumného útvaru a státního rádiového dozoru NSR;

— 6–8 letounů OV-1B MOHAWK od let. praporů amerických divízií v NSR.

Celkem může být v boji s našimi radioelektronickými prostředky použito asi 30–40 % sil a prostředků Střední skupiny armád. Proti ČSSR může být použito asi 150 základních jednotek radioelektronického průzkumu a rušení pozemních sil, 60–80 stanovišť k odposlechu rádiového provozu, 80–100 odřadů ke zjišťování elektronických zapalovačů.

Možnosti radioelektronických prostředků nepřítele

V zájmovém prostoru proti ČSSR mají pozemní a vzdušné síly NATO dostatek prostředků k vytvoření souvislého pásma rušení podél celých hranic ČSSR a zaručit tak naše radioelektronické prostředky v pásmu 90 KHz až 12 000 MHz v závislosti na vzdálenosti jejich umístění.

Technické parametry pozemních prostředků radioelektronického průzkumu a rušení umožňují dosahy vůči našim radioelektronickým prostředkům:

- asi 50–70 km na směrové stanice a slabší VKV rádiové stanice;
- asi 100–150 km na radiolokátory centimetrového až metrového rozsahu a silné VKV rádiové stanice;
- asi 400 km na letecké palubní radiolokátory a rádiové stanice při letu v optimální výšce;
- asi 600–1000 km na silné KV rádiové stanice.

Technické parametry prostředků radioelektronického průzkumu a rušení ve speciálních letounech RC-54, RC-130, EC-121, RB-57, RB-66 při letu ve skupině 3 letounů umožňují zaručit pozemní radioelektronické prostředky naší PVOS (radiolokátory, rádiové a směrové stanice) v prostoru o šířce 100–150 km a do hloubky asi 120–150 km. Výhodou těchto prostředků průzkumu a rušení je, že mohou být nasměrovány do libovolného směru i v průběhu letu. Stejnými soupravami radioelektronického průzkumu a rušení jsou vybaveny i strategické bombardovací letouny.

Průzkumné letouny typu RF-4C, RF-101 a F-104, které mají speciální soupravy k radioelektronickému průzkumu a rušení, mohou při letu ve dvojici zaručit naše pozemní prostředky v prostoru asi 50–70 X 100–120 km. Rovněž mají možnost směřovat je do příslušného směru. Úderné taktické letouny jsou rovněž vybaveny rušícími soupravami. Ruší zpravidla v úzkém pásmu určité konkrétní radioelektronické prostředky naší PVOS.

Za předpokladu, že na západním náletovém směru (FRANKFURT, PRAHA, OSTRAVA) bude podél našich hranic s NSR provádět radioelektronický průzkum a rušení 1–2 roje letounů RB-57 (RB-66), RC-97, nebo RC-130 a na jihozápadním náletovém směru (MÜNCHEN, LINZ, KOŠICE) další 1–2 roje těchto letounů, mohou podle nasměrování systémů zjišťovat a zaručit radioelektronické prostředky v našem prostoru po čáru TEPLICE, PRAHA, HRADEC KRÁLOVÉ, VAL. MEZIRČÍ, STÚROVO.

Další prostory v hloubce by byly rušeny jen podle potřeby; k zaručení celého našeho území, aby intenzita rušícího signálu v místě příjmu převyšovala užitečný signál 2 až 3krát bylo by potřeba asi 15–20 dvojic průzkumných nebo strategických letounů, které by létaly nad naším územím současně a prováděly radioelektronický průzkum a rušení. Je nerealné, aby 4. STVL mohla tolik prostředků vyčlenit k radioelektronickému průzkumu a rušení.

Výkon aktivních rušících prostředků protivníka se pohybuje řádově od desetin W do desítek KW. Jejich intenzita a dosah závisí na způsobu použití, umístění, frekvenci a charakteru rušení. Soudobé rušiče armád NATO se vyznačují velkým výkonem, širokým kmitočtovým rozsahem a automatizací. Pozemní rušiče používají pásma 0,2 až 11 000 MHz, palubní rušiče 1,5–11 000 MHz. Rušiče umožňují vytvářet radiolokační rušení různých typů: šumové (široko i úzkopásmové), impulsní (synchronní i asynchronní), imitační, modulované sinusovkou atd.

Podle poznatků z Vietnamu při rušení letouny RF-4C, RF-101, RB-57, RB-66 a B-52 převyšovala intenzita rušícího signálu na vzdálenost 60–120 km od zdroje rušení užitečný signál 2–3krát v místě příjmu. Novodobé americké letouny F-4D a F-111 jsou vybavovány speciálními rušiči proti rádiovým a radiolokačním zapalovačům pozemních a letounových protiletadlových řízených střel, které mají přivodit předčasnou explozi PLRS od napadeného letounu.

Pasívní prostředky rušení se používají v kombinaci s aktivním rušením. Samotné pasívní rušení je málo účinné. Mimo klasický způsob odhozu dipolových odražečů v pumách nebo v kontejnerech používá americké letectvo způsob jejich vystřelování ve směru letu speciálním střelivem. Tento způsob umožňuje ukrýt letoun před naváděním radiolokátory PLRS a činností stíhacího letectva. Strategické bombardovací letouny používají ke skupinové ochraně řízené střely QUAIL, které imitují pohyblivé cíle se stejným odrazovým signálem jako příslušný letoun.

Možnost ničení radioelektronických prostředků

Soudobé letouny VVS NATO mají únosnost užitečného nákladu pum, napalmu nebo protizemních řízených střel asi 2–3 tuny. Podle zkušeností ve Vietnamu americké letectvo počítá k vyřazení RTH, oddílů PLRS nebo VS s údernou skupinou 4–6 letounů. Za předpokladu, že ničení našich radioelektronických prostředků se zúčastní 80–100 taktických letounů, mohou tyto prostředky v průběhu hromadného úderu vyřadit celkem 8–10 RTH, RTU, RRL PLRV, 5–7 oddílů PLRS a 4–5 VS, ZVS, NS nebo jiných míst velení a řízení bojové činnosti.

Další radioelektronické prostředky můžeme ničit vojskové letectvo, záškodnické skupiny, prostředky pozemních vojsk a při použití jaderných zbraní též jaderný

mi úderu na cíle v jejich blízkosti (letišť, průmyslová centra atd.).

Speciální letouny, určené k radioelektronickému průzkumu a rušení létají ve skupinách 2–3 letounů na hlavních náletových směrech na středních až stratosférických výškách (zpravidla 6000–18 000 m). Působí mimo dosah aktivních prostředků PVO zpravidla 90–120 km od prostoru, který má být zarušen pro činnost úderných skupin. Rušení uskutečňují, aby překrývaly časový úsek přiletu k cíli, zteč na cíl a odlet od cíle. Podle úkolu, situace a vzdálenosti cíle úderu začínají rušení 5–10 minut před úderem (někdy i více) a pokračují v něm 1,5 až 2,5 hodiny.

Rušení uskutečňují tak, aby zarušily všechny prostředky v daném prostoru, tj. všechny přehledové radiolokátory, obě roviny naváděcích radiolokátorů PLRV a rádiové stanice v provozu. Používají kombinaci aktivního a někdy i pasivního rušení. Přitom používají jak předběžné, tak i zaměřované (doladěné) aktivní rušení. Co do typů používají šumové rušení (široko i úzkopásmové), odpověďové impulsní (synchronní a asynchronní) a imitační rušení.

Taktické letouny zařazené do úderných skupin jsou vybaveny rušícími soupravami k zarušení obou rovin naváděcích a řídicích radiolokátorů PLRV přehledových radiolokátorů RTV a střeleckých radiolokátorů PLD. Používají zpravidla zaměřované (doladěné) rušení většinou úzkopásmové šumové, nebo impulsní. Ruší krátkodobě, zpravidla po dobu uskutečnění úderu. Rušení zahajují až těsně před úderem, aby

předčasně nebyl prozrazen přilet úderné skupiny.

Přehledové radiolokátory RTV (RTH) ničí úderné skupiny taktického letectva v síle 2–6 letounů klasickými prostředky (pumy, napalm, palubní zbraně, protizemní RS BULPUPP) z klouzavého nebo vodorovného letu, tzv. bojovým průzkumem. To znamená, že radiotechnický průzkum zjistí umístění radiolokátorů v prostoru asi 4×4 km. Úderná skupina musí najít ve prozkoumat tento prostor, vyhledat stanoviště radiolokátoru a pak jej vyfadiť nebo zničit.

Řídící a naváděcí radiolokátory PLRS ničí část úderné skupiny obdobně jako přehledové RL RTV klasickými prostředky v rámci úderu na plohu nebo bráněný objekt. K ničení naváděcích radiolokátorů PLRS používá americké letectvo rovněž rakety SHRIKE. Tyto rakety používají hlavně poutací (zabezpečovací) a klamné skupiny k ničení NRL PLRS, umlčování plohu nebo jako ochranu při vletu do prostoru účinné působnosti PLRS spolu s protiraketovým (protistřeleckým) manévrem.

Příkladem taktiky v boji s radioelektronickými prostředky protivníka při zahájení války je izraelsko-arabský konflikt. Izrael použil v široké míře rádiové a radiotechnické rušení, odposlech zpráv a rádiovou diverzi. Neočekávané použití rušení a neschopnost se vypořádat s touto skutečností v krátké době mělo za následek vyřazení spojení a velení právě v nejkritičtější době při zahájení války. V průběhu boje byly předávány klamné zprávy a letectvo Izraele při úderech na letiště využívalo původně letištní stanice SAR.

Pravděpodobná taktika a metodika působení nepřitele proti našim radioelektronickým prostředkům v prvním hromadném úderu

V případě napadení je nutné počítat především s maximálním využitím všech dosud známých prostředků radioelektronického průzkumu, rušení a ničení pozemních i vzdušných sil a s aktivací dalších, dosud nezjištěných prostředků a zařízení. Současně je nutné počítat s rozsáhlou klamnou činností, rádiovou a radiotechnickou diverzí spojenou s jinou klamnou činností taktického letectva jako vysílání klamných zpráv, vytváření klamných úderů, klamných náletových směrů atd. k dezorganizaci velení a řízení bojové činnosti.

Maximální protiradiotechnickou činnost nepříteli můžeme očekávat právě při zahájení bojové činnosti a v průběhu prvního hromadného úderu v závislosti na tom, jakým způsobem by byl hromadný úder zahájen. Situací, za kterých by mohl být

zahájen hromadný úder, je neomezené množství a nelze je postihnout. Proto vycházím ze dvou základních variant podle názoru velení NATO. První varianta je hromadný úder s překvapením, za použití jaderných zbraní, zahájený strategickými prostředky a prostředky taktického letectva a RS z hotovosti. — Další varianta je zahájení úderu maximem sil a prostředků po předchozím zaujetí bojové pohotovosti v důsledku zhoršování mezinárodní situace. Tato varianta předpokládá hromadný úder za použití jak jaderných tak i pouze klasických prostředků.

Americká skupina radioelektronického průzkumu a rušení uskutečňuje radioelektronický průzkum lety podél našich hranic s NSR speciálními letouny RC-97, RC-130 a RB-57 na výškách od 3500 do

20 000 m i v současných mírových podmínkách s kapacitou 35—40 letů měsíčně. Proto je nutné vycházet ze skutečnosti, že mírová stanoviště radioelektronických prostředků v provozu nepřítel zná.

Při variantě zahájení hromadného úderu s překvapením hotovostními silami za použití jaderných zbraní zahájily by rádiové a radiotechnické rušení pravděpodobně pozemní průzkumné a rušící prostředky. Podle prověřovaných norem proniká signál k napadení a tím i k vyhlášení všeobecného poplachu do jednotek asi do 10 minut. Obsluhy radioelektronických prostředků průzkumu a rušení v hotovosti mohou zahájit činnost asi za 15 až 20 minut, celkem asi do 30 minut od vydání signálu k napadení, tj. v době, kdy letouny z hotovosti budou se přibližovat nebo přelétávat naši státní hranici a asi 20 minut po dopadu RS PERSHING a SERGENT (proniknutí signálu 2—5 min., start letounů z hotovosti do 15 minut a přilet k státní hranici 10—15 min.).

Z leteckých prostředků radioelektronického průzkumu a rušení by mohly v době použití hotovostních sil působit pouze některé průzkumné letouny nebo bojové úderné letouny z hotovosti se zamontovanými rušícími soupravami, kdyby to bylo potřebné ke splnění úkolu, příp. speciálními letouny RC-97, RC-130, RB-57 a RB-66, které by byly ve vzduchu a plnily úkoly pravidelného radioelektronického průzkumu.

Hlavní síly radioelektronického průzkumu a rušení by zahájily činnost až po zaujetí bojové pohotovosti, tj. v době, kdy by rovněž zahájily svoji činnost i hlavní síly taktického letectva na válčišti. V této době asi 60—90 minut po dopadu balistických raket lze očekávat maximální rádiové a radiotechnické rušení a současně ničení známých rádiových a radiotechnických prostředků naší první linie PVOS (VS, RTH, RTU, SU atd.) na hlavních náletových směrech.

V této době by kromě pozemních prostředků a taktických letounů (průzkumných a úderných) s rušícími soupravami pravděpodobně uskutečňovaly radioelektronický průzkum a rušení 1—2 roje speciálních letounů RC-97, RC-130, RB-57, RB-66 na každém z obou hlavních náletových směrů do ČSSR. Ničení našich radioelektronických prostředků by pravděpodobně zahájily až hlavní síly taktického letectva v době asi 70—90 minut od dopadu balistických řízených střel (PERSHING, SERGEANT, POLARIS).

Jiná situace by byla při variantě zahájení úderu hlavními silami po předcho-

zím zaujetí bojové pohotovosti. Při této variantě napadení by radioelektronický průzkum a rušení zahájily pravděpodobně současně pozemní i vzdušné prostředky v plánované dobu, pravděpodobně tehdy, kdy by se první nízko letící cíle blížily k našim hranicím, nebo je přelétávaly. Rádiové a radiotechnické rušení by mělo pravděpodobně maximální intenzitu.

Rovněž ničení našich radioelektronických prostředků, zejména RTH první linie, by zahájily již taktické letouny první náletové vlny, ve které by působila asi polovina prostředků prvního hromadného úderu. Rušení a ničení těchto prostředků by trvalo v průběhu celého hromadného úderu. Ničení našich radioelektronických prostředků by mělo i v této variantě pravděpodobně stejné úsilí jako v první variantě.

Při použití jaderných zbraní by bylo úsilí radioelektronického průzkumu, rušení a ničení našich radioelektronických prostředků přibližně stejné na obou hlavních náletových směrech v obou variantách. Při použití pouze klasických zbraní by bylo úsilí protirádiové a protiradiotechnické činnosti zaměřeno do oblasti západních Čech na západním náletovém směru.

Při použití jaderných zbraní by mohlo taktické letectvo 4. STLV asi 35—40 letounů vyřadit z činnosti asi 5—6 RTH nebo RRL PLRV v prostoru ČECHY a 3—4 RTH nebo RRL PLRV v prostoru MORAVA, SLOVENSKO. Kromě toho by mohly být vyřazeny další 2—3 RTH nebo RRL PLRV jadernými údery (jejich následky), vedenými na cíle v blízkosti těchto prostředků. Naváděcí RL PLRS by byly ničeny v rámci úderů na prostředky PLRS (ploř). V prvním hromadném úderu může taktické letectvo 4. STLV (20—30 letounů) vyřadit z činnosti asi 5—7 oddílů PLRS. Kromě toho mohou být v rámci jaderných úderů vedených na cíle v jejich blízkosti (např. letiště) vyřazeny další 1—3 oddíly PLRS u každé divize PVOS.

Rádiové a směrové prostředky by byly ničeny v rámci úderů na místa velení a řízení bojové činnosti. Taktické letectvo 4. STLV může v prvním hromadném úderu (asi 20 letounů) vyřadit z činnosti asi 3—5 míst velení a řízení bojové činnosti PVOS. Další místa velení a řízení bojové činnosti by byly vyřazeny přímo jadernými údery (VS, ZVS, okruhů, armád, divizí PVOS atd.), nebo v rámci jaderných úderů, které by byly vedeny na cíle v jejich blízkosti (hospodářská a průmyslová centra, komunikační uzly). Rádiové a směrové prostředky mohou být vyřazeny i tehdy, nebude-li VS, ZVS zničeno.

Při ničení našich radioelektronických prostředků je nutné počítat s diverzní činností (diverzní skupiny), s využitím vojenského letectva (vojenské letouny a vrtulníky), s ničením při přesunech na komunikacích v rámci izolace prostoru bojové činnosti a s prostředky pozemních vojsk. Možnosti ničení těchto prostředků nepříteli budou závislé na konkrétní situaci.

Při použití pouze klasických prostředků by počet letounů působících proti ČSSR byl v podstatě stejný, i úsilí k ničení našich radioelektronických prostředků by se v podstatě nezměnilo. Přesto možnosti nepříteli by byly podstatně nižší. V prvním hromadném úderu by mohl nepřítel vyřadit z činnosti taktickým letectvem celkem 8–10 RTH nebo ŘRL PLRV, 5–6 plro a 5–6 míst velení a řízení bojové činnosti.

Z rozboru vyplývá, že v současných podmínkách má nepřítel možnost speciálními letouny a pozemními prostředky narušit naše radioelektronické prostředky první linie do hloubky asi 100–200 km od státní hranice po celou dobu hromadného úderu. V hloubce bude intenzita rušení slábnout a zarušení prostředků v určitém prostoru by prováděly krátkodobě průzkumné nebo úderné letouny po dobu úderu na cíle v daném prostoru.

Speciální letouny — rušiče se vyhýbají prostorům bráněným PLRS a zpravidla ani nelétají na území protivníka. Nejúčinnější prostředek ochrany proti nim je jejich ničení stíhacím letectvem.

V prvním hromadném úderu může taktické letectvo nepříteli vyřadit naše radiolokační prostředky první linie (RTH, RTU a ŘRL PLRV) pracující v mírových postaveních a kontrolující hlavní náletové směry. K ničení rádiových a radiolokačních prostředků v hloubce území má nepřítel jen omezené možnosti. Ničil by je pravděpodobně až v dalších úderech.

Nejúčinnější opatření proti vyřazení radiolokačních prostředků první linie bude včas vyvést část prostředků do skrytého systému a vytvořit dostatečnou zálohu RL prostředků. Dále pak klamná činnost uskutečňovaná již v míru vytvářením klamných stanovišť RTH a VS, klamné rádiové vysílání, maskování a další technická opatření proti rádiovému a radiotechnickému rušení.

Vzhledem k tomu, že cíle jsou pro první hromadný úder předem naplánovány a v průběhu úderu by již pravděpodobně nebyly měněny nebo jsou neustále upřesňovány podle nejnovějších zpráv, lze předpokládat, že nepřítel by v prvním hromadném úderu ničil pouze ty radioelektronické prostředky (RTH, RTU, ŘRL a NRL PLRS, spojovací a směrové prostředky), jejichž umístění zná v míru. Z prostředků PVOS by to byly především mírové RTH první linie, řídicí a naváděcí RL PLRS první linie a místa velení útvarů a svazků první linie na hlavních náletových směrech.

V době mezi jednotlivými hromadnými údery nepřítel by trval intenzivní radioelektronický průzkum za účelem sledování manévru našich radioelektronických prostředků, zjišťování nových, dosud nezjištěných prostředků (ze skrytého systému) a kontroly již známých stanovišť.